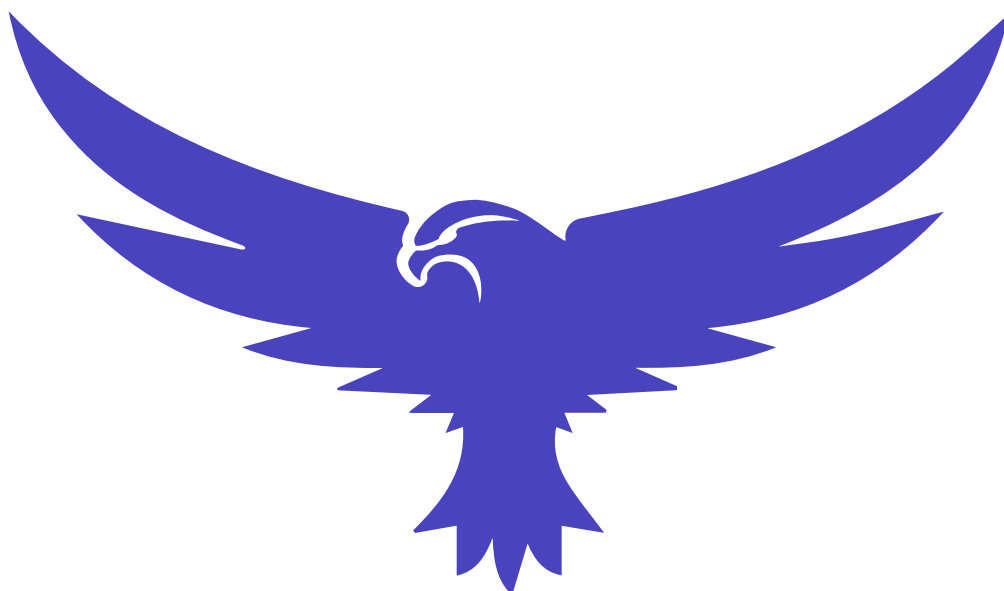

AQUESTA REVISTA HA ESTAT CREADA I
PUBLICADA PER I PER A ESTUDIANTS

REVISTA L'ÀGUILA

LA REVISTA UNIVERSITÀRIA
GIRONINA DE REFERÈNCIA

PRIMER VOLUM: RECUILL DE CONFERÈNCIES
"COMUNICACIÓ EN CLAU DE PAÍS"

CRÈDITS

Redacció:

Aniol Ribas Pla

Arnau
Masoliver
GratacósDídac Llorente
MoragregaJosé Manuel
Trigueros
EspinosaMarc Sánchez
CamposPere Arimon
RodríguezHéctor Andreu
Purificación

Edició:

Universitat de
Girona.
Grau de
Comunicació
Cultural, amb la
col·laboració de
la Càtedra
Hipòlit Nadal i
Mallol de
Periodisme i
Revistes en
Català.Foto: Joanna
Chichelnitzky

LA CRUA REALITAT DE LA DONA PERIODISTA, PER LAIA COLL

La reconeguda locutora catalana explica com els rols de gènere signifiquen un canvi en el tracte o en les derivades feines de l'ofici, provocant en molts casos desigualtat de gènere.

A la conferència del dia 25 de febrer, Laia Coll, va donar una conferència sobre la inclusió en les seccions d'esports i la discriminació de les dones.

La santcelonina afirma que tot i que la situació actualment és molt més inclusiva, encara hi ha comportaments masclistes i discriminatoris en les redaccions periodístiques dels mitjans actuals.

Tot i això, reconeix un gran canvi a partir de les finals de la Champions aconseguides pel FC Barcelona Femení, les quals van provocar un augment de cobertures i de minutatges en favor dels esports femenins. Això també va incrementar la presència femenina en tots els mitjans de comunicació.

La Laia visualitza un possible futur on les dones gosin d'una igualtat d'oportunitats que comporti veure més dones en tota mena de posicions tant a fora del camp com a dins d'aquest.

Entrevista Laia Coll Conferència al Casino de Girona sobre periodisme esportiu en perspectiva de gènere

“LA MEVA GENERACIÓ ESTÀ TRENCANT MOLTES BARRERES, ESTEM TRENCANT UN SOSTRE”

Laia Coll (Sant Celoni, 1991) Periodista Graduada en Comunicació Cultural a la UdG. Es va iniciar a Ràdio Sant Celoni, a El 9 Nou i també va passar per Ràdio Granollers. Des del 2016 forma part de la redacció d'Esports RAC1. És la narradora del Barça Femení, ha estat en totes les finals del Barça des de Budapest 2019, i cobreix l'actualitat del club i els partits de l'equip masculí com a micròfon autònom. És redactora de tota mena d'articles relacionats amb el FC Barcelona de futbol, tant la secció masculina com la femenina.

Autora de dos llibres, tots dos sobre l'exdavantera del Barça Mariona Caldentey.

El darrer 25 de febrer la Laia Coll va assistir al casino de Girona per a donar la primera de les conferències organitzades per la **Càtedra Hipòlit Nadal i Mallol** sobre el periodisme esportiu en perspectiva de gènere. En una sala plena de joves estudiants i altres interessats, la periodista va explicar les complicacions de l'àmbit des de la seva experiència personal.

Laia Coll explicant la importància de fomentar la meritocràcia al periodisme català.

Quin consell o ensenyament que hagi après en aquests anys comunicaries a aquells qui es volen dedicar al periodisme?

Que no es tingui por de res. Vaig començar amb el periodisme local. Això em va servir com una gran font d'aprenentatge quan vaig entrar de manera professional a RAC1. En una feina on tu ho has de fer tot, és molt important la formació que s'obté. També aconsello no tenir mandra, és una professió difícil, però molt vocacional, se li ha de posar ganes.

Creus que els mitjans locals tenen pes a l'hora de donar visibilitat a aquest fenomen de gènere?

Evidentment, quan parlem de mitjans locals, donem visibilitat a allò que és local, i això és molt important perquè és fonamental que la gent sàpiga què passa al seu entorn. La premsa local dona informació en una societat de masses. Representen a la resta de mitjans, ja que ells són la base de tot

Tant els aficionats com els mitjans hem d'intentar analitzar el futbol femení de la mateixa manera que el masculí o n'hi ha certes diferències insalvables entre els dos que alteren la manera de fer una anàlisi?

Estem parlant d'un mateix esport, s'ha de fer igual. Els periodistes l'han de cobrir de la mateixa manera. És cert que va haver-hi un moment de desconeixement de l'audiència, on no se sabia qui eren les jugadores i això provocava que s'analitzés d'una altra manera. Però ara que, a poc a poc, s'està adquirint per part del públic coneixement no de tan sols les jugadores de can Barça sinó de les rivals, s'ha de tractar igual. Aquesta és una responsabilitat dels mitjans, parlar de l'anàlisi i de les tècniques periodístiques, han de tractar-ho igual.

És el periodisme esportiu un tipus de periodisme amb una manca d'influència literària? Aquest estigma afecta a l'hora de la discriminació de gènere?

Crec que això és mentida, perquè molts grans locutors i periodistes han sortit de la secció esportiva, als esports requereixen un registre d'improvisació molt gran, som capaços d'aguantar en antena gràcies a aquesta capacitat que hem de desenvolupar. Sense desmerèixer, en comparació amb els meus companys dels informatius considero que nosaltres podem improvisar més, ja que la seva feina és més pautaada i guionitzada no com els esports. Per tant, desmenteixo totalment això, i lo de la dona no crec que influeixi pas.

Com fas per a treballar en una feina, representant una institució, que a l'hora et discrimina? T'afecta psicològicament?

Sí que m'afecta, molts cops em qüestiono sobre els meus propis coneixements, però s'ha de ser forta, seguir el camí per demostrar que soc vàlida, que m'ho mereixo i que m'han regalat res. La meva generació està trencant moltes barreres, estem trencant un sostre. Em sento molt identificada amb la generació de jugadores. Com nosaltres, elles han hagut de treballar molt dur, d'esforçar-se molt per aconseguir recursos i aconseguir guanyar-se un espai, fer-se respectar en un entorn que les menyspreava. A vegades és esgotador portar o anar amb la bandera reivindicativa, però per això ens ajudem mútuament i seguim treballant.

Durant i després de graduar-te com a comunicadora cultural, sempre vas tenir clar que volies dedicar-te al periodisme esportiu?

Sempre vaig tenir clar que volia ser periodista esportiva, des de primària. Sempre que ens demanaven fer redaccions jo feia cròniques dels partits del Barça. Des de ben petita m'imaginava anar en directe a ser micròfon autònom, en aquell moment l'únic paper que feien dones als partits. Ara, en canvi, a les retransmissions no grinyola que hi hagi dues dones. Al final és una carrera molt vocacional, el grau de comunicació cultural, també em va ajudar molt gràcies a la seva formació tan extensa.

El futbol femení està perdent els prejudicis que l'envoltaven fa uns anys? Com evolucionarà la situació d'aquí 5 o 10 anys?

Absolutament, ha disminuït, la gent parlava des de la desconexença absoluta, quan se li ha donat visibilitat, la gent ha vist, ha sabut, ha descobert aquest món, s'ha vist que la gent està disposada a anar a l'estadi a pagar una entrada. Més visibilitat era el que feia falta, a les dones se les tenia totalment silenciades. S'ha vist que quan han tingut més visibilitat, ha crescut l'interès, quan hi ha interès fa que hi hagi més patrocinadors, més reconeixement, més diners, més visibilitat... és una roda. Confio que la situació seguirà millorant, però als mitjans encara els tremola la mà, encara fa falta que assumeixin la seva gran responsabilitat.

És Anglaterra el país amb una millor gestió del futbol femení? A banda del Barça, hi ha algun equip a Espanya amb un nivell d'inversió similar als anglesos?

Ara mateix Anglaterra és l'exemple a seguir, ells han demostrat gràcies a un projecte transversal uns resultats impressionants. Obren els grans estadis pel futbol femení i l'audiència els correspon omplint-los. A més, gràcies a la gran inversió de molts equips la competència és molt alta. Això millora la visibilitat i l'audiència de la lliga. A Espanya, falta confiar, falta creure, els grans equips aposten, però per obligació i no perquè creguin en el futbol femení.

Un clar exemple és el Madrid, que aposta una gran quantitat monetària en el seu projecte esportiu, però no obtenen resultats i es queden amb les mans creuades, cosa que seria impensable per un equip masculí. En un club masculí, si no s'obtinguessin resultats, es canviarien jugadors, staff, l'entrenador, el president...

A Anglaterra s'ha confiat, s'ha cregut, i per això tenen unes audiències impressionants. Com he mencionat abans, amb més audiències, més inversió, més interès, més coneixements, més visibilitat. S'engega la roda.

A Altres països com Mèxic o Alemanya també es pot veure una gran evolució en l'actualitat, en canvi, a Espanya, s'està quedant enredera. Això acabarà repercutint en el seu nivell futbolístic, en els seus resultats i en la seva competitivitat.

Quines barreres s'han de trencar dins de l'staff dels clubs o en altres àmbits per a poder posar fi a la discriminació al futbol i al periodisme?

Estem en un moment en què potser s'hauria d'obligar que hi hagués presència femenina en la competició masculina. Per arribar al següent pas cap a la normalització del fet que hi hagi dones en els esports masculins.

S'ha de donar una formació a les dones, se'ls ha de donar recursos perquè es puguin dedicar al futbol. Que els llocs de treball es donin per meritocràcia, no per falta d'oportunitats.

Podria ser una bona idea veure a una dona entrar en un equip de futbol masculí per aconseguir una normalització completa. Es podrà arribar a això quan s'aposti per les bases, quan s'igualin les oportunitats.

Estem en un punt on s'ha de forçar la presència femenina no tan sols en els esports femenins sinó en tots, perquè sinó es cau en discriminació.

Actualment, les dones estan preparades per narrar partits, per comentar-los i analitzar-los, però la societat encara no està preparada, quan aconseguim arribar a veure una narradora i una entrenadora al futbol masculí amb normalitat haurem acabat amb la segregació.

Com a professional que ha viscut la cobertura del futbol femení a Catalunya, com ha estat l'evolució de la presència del futbol femení als mitjans?

Quan vaig entrar A RAC1 l'any 2016, la presència d'esports femenins era pràcticament nul·la. Només es parlava en dies assenyalats, com en els mundials de natació, bàdminton o en els jocs olímpics. Bàsicament, es parlava d'esport femení en aquells esports on hi havia grans candidates espanyoles en moments puntuals.

Al segon any, 2017, es va crear una secció d'esports femenins, la qual era quinzenal i molt sovint s'eliminava del calendari. Amb el temps, però, es va anar augmentant la presència d'esports femenins a la retransmissió.

Tota la situació, però, va patir un canvi, un punt d'inflexió amb les finals de Champions del Barça Femení. Amb la primera final a la qual van arribar, l'any 2019, les retransmissions d'esports femenins i la cobertura d'aquests va augmentar. Això es va veure especialment incrementat l'any 2021, quan el Barça va aconseguir coronar-se campió d'Europa per primera vegada en la història d'un equip de futbol femení espanyol.

A partir d'aquí el futbol femení espanyol va passar a tenir un gran pes, i per conseqüència, la seva cobertura també.

Tot i la gran evolució que s'ha pogut apreciar en aquests últims anys, encara s'ha de barallar molt per aconseguir que l'esport femení obtingui el minutatge que es mereix. Continua sent essencial la responsabilitat dels mitjans de comunicació. Ells són els responsables de comunicar i educar a l'audiència per donar major visibilitat als esports femenins.

No s'ha de confondre amb una qüestió de manca d'interès, ja que s'omplen estadis i els equips aconsegueixen ser rendibles. És un problema de visibilitat. Encara avui en dia i amb tota la feina que s'ha fet pel futbol femení hi ha gent que manté que l'esport femení és menys vàlid que el masculí. Aquesta és una visió que entre els mitjans i els mateixos aficionats hem de treballar per eliminar.

LA VERITAT INCÒMODA SOBRE EL MÓN DEL PERIODISME

La conferència de la Laia Coll al Casino de Girona va obrir un col·loqui molt interessant sobre qüestions clau del periodisme a Espanya. El paper de les dones als mitjans, atorgament de feines per quota, manca de meritocràcia... Aquests van ser uns pocs dels molts problemes sobre el periodisme que es van tractar el darrer 25 de febrer.

La conferència va resultar ser una experiència única i enriquidora com a grup. No només assistíem per primer cop al Casino de Girona i podíem apreciar la seva arquitectura, sinó que teníem l'oportunitat d'escoltar a una professional amb anys d'experiència a l'àmbit del periodisme. La Laia Coll va ser la tria perfecta per a poder parlar en perspectiva de gènere sobre el periodisme esportiu al país. Essent la principal narradora del Barça femení a un mitjà de gran importància nacional com RAC1, hi ha poques veus millors que la seva pel que fa a futbol femení a Espanya.

La conferència ens ha obert els ulls en referència a la realitat oculta que suposen les diferències i desigualtats de gènere al periodisme, especialment a l'esportiu.

Tal com va poder exposar amb molta claredat la Laia Coll, hem de lluitar per reforçar la inclusió de la dona a les feines comunicatives d'una manera orgànica.

L'aposta per un periodisme més divers es durà a terme només a través de la meritocràcia, no a través del simple compliment d'una quota. Els mitjans han de fer tot el possible per perdre els prejudicis cap a les dones i poder delegar aquelles feines que, fins fa poc, eren exclusives pels homes.

Poder escoltar les vivències professionals d'una persona graduada en Comunicació Cultural va ser molt positiu per a nosaltres. Aquest grau ha estat cobert de prejudicis des de la seva creació, vist com quelcom inferior a periodisme. Tanmateix, la Laia Coll és un viu exemple de què els estudiants de Comunicació Cultural podem arribar lluny al món del periodisme si així ens ho proposem i treballem amb humilitat, esforç i vocació.

COMUNICACIÓ EN CLAU DE PAÍS

La Càtedra Hipòlit Nadal i Mallof de Periodisme i Revistes en Català ha ofert durant 3 mesos un seguit de conferències protagonitzades per figures amb trajectòria en el periodisme català. En aquestes, els assistents han gaudit l'oportunitat de conèixer diferents punts de vista sobre temes relacionats amb la comunicació en l'actualitat.

Durant tot el cicle, s'han pogut anar desenvolupant tota mena de temes dins el mateix àmbit. L'Eloi Camps, expert en estructures comunicatives i en història de la comunicació, va oferir una meravellosa repassada als antecedents històrics, als motius principals i al recorregut ampli de la trajectòria periodística del país. Una dissecció minuciosa de les diverses capes que conformen la xarxa periodística històrica i actual.

La gran varietat de punts de vista i experiències ha estat clau en el cicle de conferències. El reputat Ramon Besa, premi Montalbán l'any 2010, reflexionà sobre la mirada local del periodisme i la seva importància. Va explicar com el periodisme ha esdevingut quelcom multidisciplinari, amb molts termes diferents. Aquest gran nombre d'etiquetes han provocat que, al llarg dels anys, l'ofici s'hagi anat divagant i allunyant del seu tret més característic; endinsar-se i acostar-se a la notícia sense arribar a formar part d'aquesta. Besa veia en el periodisme local una esperança per la tasca periodística vertadera.

Seguint un camí similar al del perafitenc, la Càtedra va poder rebre la visita de la Tura Soler, col·laboradora habitual de *Crimis*. La reconeguda periodista va parlar sobre la importància del comunicador, especialment aquell de successos, per

treballar in situ i cercar les fonts adequades per així crear intriga i opinió crítica. Aquest és un repte encara més desafiador en l'era actual del bombardeig d'informació. Precisament en això es centrà Jordi Grau, president de la demarcació de Girona del Col·legi de Periodistes. Grau esmentà que el valor clau del periodista no varia segons l'època en què es trobi la comunicació. Sigui quan sigui, el periodista s'ha de guiar per l'honestedat, clau per dominar i practicar l'ofici.

El cicle de conferències ha estat també un espai que ha fomentat als assistents a rumiar i debatre. En Xevi Xirgo, expresident del Punt Avui, va parlar sobre la regulació de la comunicació i la seva relació amb la llibertat d'expressió, enfrontant les dificultats que presenta la nova era del periodisme. De la mateixa manera, l'escalenca Anaïs Iglesias va plantejar una conferència-debat sobre el lideratge femení als mitjans. Es va tenir un interessant col·loqui sobre les responsabilitats i deures dels líders i les diferències que hi ha entre el lider masculí i el femení i com s'entrellacen.

El Casino de Girona ha albergat un seguit de conferències que han aprofundit en l'evolució de la comunicació i el seu estat actual, tot gràcies a la col·laboració de professionals amb anys d'experiència.